

Comprehensive therapy of the dental patient. Diagnosis, prognosis and treatment plan

I. Vrotsos¹, I. Karoussis²

The main goal of dentistry is the rehabilitation of any dental or periodontal pathology and the preservation of the dentition and prostheses of any kind, for the longest possible period of time in an ideal or at least acceptable condition from a biological, functional and esthetical point of view. Usual reasons of tooth loss are periodontitis, dental caries and iatrogenic causes, namely pure-quality or inefficient dental therapy. Irrespectively of the specific problems of each patient certain guidelines for the achievement of a successful treatment outcome should always be followed. The basic principle taught at the Dental School, University of Athens, that concerns clinical training, is the key stone for further improvement of clinical effectiveness of any practitioner. This principle refers at correct diagnosis, prognosis and treatment plan. Improper diagnosis would lead to failure to give the patient the proper solution to his problems, irrespectively of the meticulousness of the techniques applied. Furthermore, failure to the estimation of the prognosis of the dentition in general or of each of the teeth specifically, especially in the case that these teeth shall be used as prosthetic abutments, would lead to failure of the treatment. That might happen even on a short term basis, since the maintenance of "irrational to treat" teeth in the long run is pointless. On the other hand, even in the case of correct diagnosis and proper set of the prognosis, any mistake to the treatment plan would be detrimental for the outcome of the therapy. Dental therapies must be as less time consuming, as much cost effective and as much adapted to the patient's profile as possible. Therefore, the dentist even from the beginning of his clinical training should obtain the solid knowledge and the clinical thinking in order to diagnose properly, to predict the prognosis of the teeth and to propose and accomplish a rational treatment plan according to the specific patient's needs. This paper gives an overview to the steps followed during a comprehensive approach of a patient, and presents evidence based concept for a safe, predictable and scientifically supported approach of dental treatment.

Key words: Comprehensive therapy, prognosis, treatment planning

Odontostomatological Progress 2010, 64 (1): 10-21

1. DDS, Dr. Dent F.I.C.D.
2. DDS, Dr. med Dent F.I.C.D.

Department of Periodontology, School of Dentistry, National and Kapodistrian University of Athens, 2 Thivon Str., Goudi, 115 27 Athens

Η συνολική αντιμετώπιση του οδοντιατρικού ασθενούς. Διάγνωση, πρόγνωση, σχέδιο θεραπείας

I. Βρότσος¹, I. Καρούσης²

Ο κύριος στόχος της οδοντιατρικής είναι η αποκατάσταση της όποιας οδοντικής ή περιοδοντικής παθολογίας και η διατήρηση της οδοντοφυΐας και κάθε είδους επανορθωτικής αποκατάστασης, για το μεγαλύτερο δυνατό χρονικό διάστημα σε ιδανικές ή τουλάχιστον αποδεκτές συνθήκες από βιολογικής, λειτουργικής και αισθητικής απόψεως. Οι συνήθεις αιτίες απώλειας δοντιών είναι η περιοδοντίτις, η τερηδόνα και δυστοχώς ιατρογενείς παράγοντες, δηλαδή η εφαρμογή κακής ποιότητας ή ανεπαρκούς οδοντιατρικής θεραπείας. Ανεξάρτητα από τα εξατομικευμένα οδοντιατρικά προβλήματα κάθε ασθενούς, είναι σημαντικό να ακολουθούνται συγκεκριμένες οδηγίες από το θεράποντα, ώστε να κατορθώνεται επιτυχής έκβαση της θεραπείας. Η βασική αρχή που διδάσκεται στην Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και η οποία αφορά στην κλινική εκπαίδευση, αναφέρεται στον καθορισμό ορθής διάγνωσης, πρόγνωσης και σχεδίου θεραπείας. Η λανθασμένη διάγνωση θα οδηγούσε σε αποτυχία, ανεξάρτητα από την αρτιότητα των όποιων τεχνικών εφαρμοσθήκαν. Επιπλέον, αστοχία στον καθορισμό της πρόγνωσης του φραγμού γενικότερα ή της πρόγνωσης κάθε δοντιού ειδικά, κυρίως όταν αυτά πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως στηρίγματα για προσθετική αποκατάσταση, θα οδηγούσε σε αποτυχία την όποια θεραπεία. Επιπρόσθετα, ακόμα και σε περίπτωση ορθής διάγνωσης και σωστού καθορισμού της πρόγνωσης, οποιοδήποτε λάθος στη σχεδίαση, θα είχε καταστροφικές συνέπειες στην έκβαση της θεραπείας. Οι οδοντιατρικές θεραπείες οφείλουν να είναι όσο το δυνατόν λιγότερο χρονοβόρες, να έχουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο λόγο ωφέλειας προς κόστος και να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο προσαρμοσμένες στις εξατομικευμένες ανάγκες του ασθενούς. Για το λόγο αυτό, ακόμα και από την αρχή της εκπαίδευσής του ο οδοντίατρος είναι σημαντικό να αποκτήσει τη γνώση και την κλινική σκέψη ώστε να μπορεί να θέσει ορθή διάγνωση, να προβλέψει την πρόγνωση των δοντιών και να προτείνει και να φέρνει εις πέρας ορθολογικά σχέδια θεραπείας. Η παρούσα εργασία προσφέρει μία συνολική θεώρηση των βημάτων που ακολουθούνται κατά τη συνολική αντιμετώπιση του οδοντιατρικού ασθενούς και παρουσιάζει ένα τεκμηριωμένο σκεπτικό για την ασφαλή, προβλέψιμη και επιστημονικά ορθή οδοντιατρική θεραπεία.

Λέξεις ευρητηρίου: Συνολική Αντιμετώπιση Ασθενούς, Πρόγνωση, Σχέδιο Θεραπείας.

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2010, 64 (1): 10-21

1. Καθηγητής, Διευθυντής Εργαστηρίου Περιοδοντολογίας
2. Επίκουρος Καθηγητής

Εργαστήριο Περιοδοντολογίας, Οδοντιατρική Σχολή Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Θηβών 2, Γουδί, 115 27 Αθήνα